

ORLA.

Basen.

Star orel je učil mladega letati.

Preden sta izletela iz gnezda, je stari kratko in jasno poučil mladega: »Letaj polagoma, toda kar se dá visoko. Pa vztrajen bodi! Saj si orel!«

In zletela sta. V velikih krogih sta se dvigala više in više in sta plula veličastno pod sinjim nebom, stari spredaj, mladi, posnemajoč ga v vsem, pa zadaj.

Toda mladi orel je kmalu oslabil in mu je že skoraj tesno prihajalo v tistih nebotičnih višavah. Začel je pešati. Toda stari mu počitka ni dovolil: »Kvišku, više!« je zavpil resno.

Mladi je zopet poizkusil, toda kmalu je zopet začutil upehanost. »Ne morem več!« je vzdihnil.

»Víše, le više! Kaj nisi orlovega rodu?« mu je prigovarjal stari.

Mladi je umolknil, napel zopet vse sile ... in glej, vztrajal je, do konca vztrajal.

Ko sta se vračala na večer h gnezdju, mladega stari ni pohvalil, pač pa zadovoljno pristavil: »Viš, na prvi mah si dokazal samsebi, da za orle ne veljata besedici 'ne morem'. Vztrajati je treba!«

Jan Fr. Hruška — Jožef Gruden.

DEKLAMOVANKE.

7. Deček in ptiček.

(Dvogovor.)

Deček:

Kaj bojiš se, ptiček mali,
in preplašeno bežiš?
Žalega ne bom ti storil,
lahko mirno obsediš.

Ptiček:

Vem, o deček, da si priden,
tvoj pogled hudoben ni;
ali vendar — v tvojih rokah
bi ne tičal brez skrbi.

Deček:

Saj prijel bi te nalahno
in le božal te lepó;
kadar želel bi, povrnil
spet prostost bi ti ljubó.

Ptiček:

Toda, ko bi ti me božal,
pride lahko deček krut
in nenadoma pograbi
me od zadaj za perut.

Deček:

O, tako hudobnih dečkov
pa res nima naša vas;
vse vas ljubi, ker nam s petjem
delate le kratek čas.

Ptiček:

Kdor je mlad in neizkušen,
sodbo dobro le ima —
toda jaz pa sem izkusil
mnogo, mnogo že sveta.

In zato ti to svetujem:
Vsega svetu ne veruj!
Ko te v izkušnjavi vabi,
glas vesti le svoje čuj!

Fr. Ločniškar.